

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2010. év október hó 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette az alábbi

V É G Z É S T :

A lopás vétsége és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2009. évi november hó 24. napján kihirdetett 1.Bf.273/2009/3. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság a vádlottat a harmadfokú eljárás során felmerült 3.365 (háromezer-háromszázhatvanöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2009. június 25. napján kihirdetett 4.B.838/2008/7. számú ítéletével a vádlott bűnösségét - a váddal egyezően - 1 rb. A Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő lopás vétségében, 107 rb. a Btk.266/B.§ (2) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés szerint büntetendő állatkínzás vétségében, valamint 1 rb. a Btk.249.§ (1) bekezdésébe ütköző zártörés vétségében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 300 napi tétel, napi tételenként 600 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az összesen 180.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az eljárás során lefoglalt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és elkobzásáról.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott jelentett be fellebbezést felmentése érdekében. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2009. november 24. napján kelt 1.Bf.273/2009/3. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat 107 rb. állatkínzás vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen ugyancsak a vádlott jelentett be fellebbezést, lényegében teljes körű felmentése végett. Az ügyész a számára kézbesített ítéletet tudomásul vette.

A harmadfokú eljárás keretén belül a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.84/2010. számú átiratában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott által bejelentett fellebbezés nem alapos. Ugyanis mind az első, mind a másodfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, és a bizonyítékok értékelése körében indokolási kötelezettségének eleget tett. A tényállással kapcsolatban a megyei bíróság kifejtette, hogy az mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, az változtatás nélkül volt irányadó a másodfokú eljárás során is. A tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére a lopás vétsége, valamint a zártörés vétsége tekintetében és törvényes a cselekmények jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság azonban téves jogkövetkeztetésre jutott, amikor a vádlottat állatkínzás vétségében is marasztalta, e körben a másodfokú bíróság által a felmentő rendelkezés meghozatala törvényes volt. Tekintettel arra, hogy a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is megfelelnek a jogszabályi rendelkezéseknek, indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.273/2009/3. számú ítéletét hagyja helyben.

A harmadfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszéde során a vádlott kirendelt védője indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat a lopás vétsége és zártörés vétsége miatt emelt vád alól is mentse fel. Álláspontját azzal indokolta, hogy a vádlott következetesen tagadta ezen terhére rótt bűncselekmények elkövetését, ugyanakkor azok megvalósítása kétséget kizáróan nem nyert az eljárás során bizonyítást, ezért indítványozta a vádlott felmentését minden vádpont alól.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a harmadfokú nyilvános ülésen eljáró képviselője a BF.84/2010. számú átiratában foglaltakat fenntartotta, változatlanul indítványozta a felmentésre irányuló fellebbezés elutasítását és a másodfokú ítélet helybenhagyását.

A vádlott az utolsó szó jogán a zártörés elkövetését nem vitatta. Egyebekben fenntartotta a korábbi eljárásokban előterjesztett védekezését, kérte a lopási cselekmény alóli felmentését.

A vádlott által felmentés érdekében előterjesztett fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Be.387.§ (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy mind az első- mind a másodfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta.

A Székesfehérvári Városi Bíróság a tárgyalása során a releváns bizonyítékokat számba vette és azokat egyenként, valamint összességében is értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalán foglalkozott a vádlott által előterjesztett védekezéssel, melyből megállapítható, hogy a vádlott a zártörés vétsége elkövetését beismerte, ugyanakkor a lopás vétsége és az

állatkínzás vétsége tekintetében tagadta büntetőjogi felelősségét. Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldalának 2. bekezdésétől a 10. oldalának 1. bekezdéséig részletekbe menően foglalkozott a tanúvallomásokkal, valamint egyéb okirati bizonyítékok - köztük a halászati szakvélemény - tartalmával. Végül is az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését nem fogadta el, hanem tanú1, és tanú2, valamint tanú3 vallomására figyelemmel, akik a vádlottat tettenérték, - mérlegelési jogkörében eljárva - terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg. Ezt a tényállást a másodfokú bíróság is kiegészítés, helyesbítés nélkül fogadta el felülbírálatára alapjául.

A rendelkezésére álló iratok alapján a Fővárosi Ítéltábla is megállapította, hogy a városi bíróság által rögzített tényállás megalapozott és az irányadó a Be.388.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a harmadfokú eljárásban is.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét lopás vétségében és zártörés vétségében megállapította. Ugyanis a vádlott a bűncselekmény elkövetésének napján tanúsított azon magatartásával, hogy összesen 183 kg 178.695 Ft értékű halat a történeti tényállásban részletezett módon eltulajdonította, megvalósította a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő lopás vétségét. Egyúttal a vádbeli napon tanúsított azon tevékenységével, hogy a hatóság által lezárt helyiséget felnyitotta és a lefoglalás révén ott tárolt csónakról a pecsétet eltávolította, megvalósította a Btk.249.§ (1) bekezdésébe ütköző zártörés vétségét.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott büntetőjogi felelősségét 107 rb. állatkínzás vétségében is megállapította. E körben helyesen hivatkozott a Fejér Megyei Főügyészség arra, hogy a vádlott tényállásban rögzített kapcsolódó cselekménye nem meríti ki a Btk.266/B.§ (1) és (2) bekezdés szerinti állatkínzás vétségét. A cselekmény jogi megítélésénél irányadó a halászatról és horgászatról szóló 1997. évi XLI.tv. (Hhtv.) 23.§-ának (2) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a tilos halfogási eszközöket, illetve módokat és ezek között a halászháló, illetve az azzal való halászat nem szerepel. A Btk.266/B.§ hivatkozott rendelkezései viszont a tiltott halfogási eszközzel vagy módon való halászatot, horgászatot rendelik büntetni. E körülményre tekintettel nem tévedett a Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, amikor az első fokú ítéletet megváltoztatva a vádlottat az ellene 107 rb. állatkínzás vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a/ pontja alapján, figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdésére, bűncselekmény hiányában felmentette. A harmadfokú bíróság is egyetértett azzal, hogy a Hhtv.18.§ (1) bekezdésében meghatározott halászati hatóság által kiadott halászati vagy horgászati igazolvány hiánya önmagában nem minősülhet tiltott módon való halászatnak, hanem az elkövető a hivatkozott törvény 50.§ (1) bekezdés a/ és b/ pontjai alapján halvédelmi bírsággal sújtható.

Megállapítható, hogy a vádlotti fellebbezés, illetve a védő perbeszédében foglalt indítványa a bíróságok okszerű, mérlegelő tevékenységét támadták, amelyek a

harmadfokú eljárásban eredményre nem vezethettek, ezért a vádlott további cselekmény alóli felmentésére nem kerülhetett sor.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a városi bíróság tévesen értékelte súlyosító körülményként az ikrás süllő és őshonos vadponty anyahalak tekintetében felmerülő természetkárosítási mértéket, illetve a vádlotti cselekmény nehezen leleplezhető jellegét. A harmadfokú bíróság ezen alaptalan hivatkozásokat az első fokú ítéletéből mellőzni rendelte. A joghátrány alkalmazásakor az egyéb súlyosító- és enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat halmazati büntetésként pénzbüntetésre ítélte. A harmadfokú bíróság szerint a napi tételek száma arányos a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, valamint nevezett alanyi bűnösségének fokával, míg a napi tételnek megfelelő összeg a vádlott anyagi teherbíró képességével ugyancsak arányosan került meghatározásra. Az összesen 180.000 Ft pénzbüntetés megfelel a Btk.37.§-ában írt célok, így a speciális és generális prevenció érvényre juttatására, ezért annak enyhítésére a harmadfokú bíróság nem látott lehetőséget, függetlenül a másodfokú bíróság felmentő rendelkezésétől.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben is törvényes rendelkezéseket hozott, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az előzőekben írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.273/2009/3. számú ítéletét - helyes indokainál fogva - a Be.396.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során a védő kirendelésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2010. évi október hó 26. napján

Dr. Czine Ágnes sk. a
tanács elnöke

Dr. Ruzsás Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.273/2009/3. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2010. október 26.

Dr. Czine Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bíróági ügyintéző